

מ"ת 5122/01/22 - מדינת ישראל נגד מחמד חוראני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 5122-01-22 מדינת ישראל נ' חוראני
תיק חיצוני: 18453/2022

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד מערוף סעב
נגד
משיב מחמד חוראני
באמצעות עו"ד חטיב מנסור

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה, ביום 10.1.22, בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.1.22, סמוך לשעה 7:45, נהג המשיב ברכב, מסוג "ב.מ.וו.", מ.ר. 5944516, במג'ד אל כרום, בכיוון היציאה לכביש 85, כשהוא פסול מנהיגה כלהלן:

בתיק בית משפט 3522-04-20, מיום 11.10.21, לתקופה של 5 חודשים, בנוכחותו, והיה עליו להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט, עד ליום 2.1.22, ולא הפקיד. אותה עת נהג ללא ביטוח תקף.

3. לטענת המדינה קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, בהן דוחות הפעולה של השוטרים. הוטעם שהמשיב נוהג משנת 2010, צבר לחובתו 29 הרשעות קודמות, וזהו הארוע הרביעי של נהיגה בפסילה שמיוחס לו, בתוך תקופה של שנתיים. מלבד מקרה זה, למשיב שתי הרשעות בנהיגה בפסילה, ותיק שתלוי ועומד נגדו בעטייה של עבירה דומה, שקבוע להקראה. במסגרת גזר הדין בתיק 3522-04-20, מיום 21.10.21, בגין נהיגה בזמן פסילה, נגזרו על המשיב חודשיים מאסר בעבודות שירות, ומאסר מותנה בן 5 חודשים, בר הפעלה, ופסילה, כשהעבירות שלפני בוצעו בעת שהמשיב היה בדרכו לביצוע עבודות השירות, והמשיב לא הפקיד את רישיון נהיגתו עד ליום 2.1.22, בהתאם להחלטת בית המשפט. המדינה טוענת שנוכח עבירות חוזרות ונשנות של נהיגה בפסילה, נשקפת מהמשיב מסוכנות מובהקת, שמחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח. עוד צוין שהתנהגותו של המשיב מלמדת שלא ניתן לתת בו את האמון שדרוש לחלופת מעצר.

הסנגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, טוען לקיומה של עילת מעצר, ומציע חלופת מעצר בית, בפיקוח שני

מפקחים אותם העיד.

ראיות לכאורה

4. כאמור אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. אפנה לעניין זה לדוח הפעולה של השוטר אלעד אוהיון, להודעת המשיב, ולאישור ממשרד התחבורה שהרישיון לא הופקד, כאמור בהחלטת בית המשפט.

עילת מעצר - מסוכנות

5. ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה (ראו **רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל**).

6. עברו התעבורתי של המשיב מכביד. מדובר במשיב שזו הפעם הרביעית בו מיוחסת לו, לכאורה, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, כשהאירועים בוצעו בתוך פרק זמן של כשלוש שנים.

המשיב נוהג משנת 2010, ולחובתו 29 הרשעות קודמות.

במסגרת פל"א 3522-04-20, מיום 21.10.21, הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח, ונדון על ידי מותב זה לחודשיים מאסר, בעבודות שירות, מאסר מותנה, בן 5 חודשים, למשך 3 שנים, פסילה בת 5 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית, כשהיה עליו להפקיד רישונו עד יום 2.1.22, פסילה מותנית וקנס.

המשיב, איפוא, ביצע את העבירות שלפני בעת שנשא מאסר בעבודות שירות, ובעת שחרב מאסר מונפת מעל צווארו.

בתיק 10898-01-19, מיום 15.1.19, הורשע בנהיגה בזמן פסילה, ונדון לפסילה בת חודשיים, פסילה מותנית, וקנס.

כנגד המשיב תלוי ועומד תיק שמספרו 13001-06-21, בגין נהיגה בפסילה, מיום 20.5.21.

לחובת המשיב הרשעות נוספות במגוון עבירות. הרשעות חוזרות של רכב לא תקין ללא מתן הודעת אי שימוש (בין השנים 2016 ל-2021), הרשעות בנהיגה במהירות מופרזת, כיסוי או ציפוי שמשת רכב (2020), סטיה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה (2019), נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור את השימוש בו (2019), נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש (2019), נהיגה בחוסר זהירות (2017), נהיגה כשברמזור אור אדום (2017), אי ציות לתמרורים ועוד.

7. נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בארוע רביעי, לכאורה, שמיוחס למשיב. המשיב הוכיח בהתנהגותו שעונש של מאסר ומאסר מותנה לא

הניאו מלשוב ולנהוג בפסילה, והתנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.
המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

8. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

9. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (**בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל** (14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון, ושיסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראה לעניין זה **בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל** (26.10.2008), **בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (19.8.2009)).

10. לשיטת הסנגור, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר בית מלא, בבית אחותו של המשיב, בדיר אל אסד, או בבית אחותו, בפיקוחם של מר קאסם בילאל, גיסו של המשיב, ומר אחמד חוראני, אחיו של המשיב, אחותו או גיסתו, לצורך כך העידם לפני.

מר קאסם בילאל, גיסו של המשיב, ציין שהוא אב לשלושה ילדים קטנים, עצמאי, ועובד מרבית שעות היום. מר אחמד חוראני, אחיו של המשיב, בן 26, ציין אף הוא שהוא עובד מרבית שעות היום, וכשנשאל מה תפקידו בפיקוח, השיב שאינו יודע.

11. לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה. המפקחים שהוצעו, לטענתה, עובדים

מרבית שעות היום, ואין ביכולתם למנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות.

12. שמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחים שהציע ב"כ המשיב, ולא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחים המוצעים, ושיש בחלופה המוצעת כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב. שני המפקחים העידו שהם עובדים מרבית שעות היום, כשאחיו של המשיב, צעיר ממנו, וציין בעדותו שאינו יודע את מהות תפקידו בפיקוח.

משימת פיקוח דורשת נוכחות של מפקח למשך כל שעות היממה, ולא ברור כיצד יעמדו מפקחים אלה במשימה זו, נוכח שעות עבודתם. יתירה מכך, אחיו של המשיב, צעיר ממנו, לא הצליח עד היום למנוע מהמשיב לבצע את העבירות שמיוחסות לו, ומי יארום שיצליח במשימה זו מעתה ואילך. כך גם לא התרשמתי מעדותו שיש בכוחו להציב למשיב גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו.

בדין שהתקיים בפני ביום 12.1.22, הסניגור הציע מפקחות נוספות אחותו הצעירה של המשיב גב' סוהיר עמאר ואת

גיסתו גב' פטמה עלי.

שמעתי את המפקחות הנוספות גב' סוהיר עמאר ואת גיסתו גב' פטמה, ולא התרשמתי כי יש בכוחן של המפקחות הנ"ל לרסן את המשיב. אחותו של המשיב ספרה בחקירתה כי בעבר שוחחו עם המשיב אולם המשיב לא נעתר לבקשתם, מכאן שלא ברור כיצד הפעם תמנע מהשיב לבצע עבירות.

13. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שביצע את העבירות, לכאורה, שלפני, זו הפעם השלישית, כשתלוי ועומד נגדו תיק נוסף בגין עבירה דומה.

בעונש מאסר קודם, בעבודות שירות, ובעונש מאסר מותנה, שהוטל על המשיב, בגין עבירה דומה, של נהיגה בפסילה, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולנהוג ברכב, לכאורה, כשהוא בפסילה.

נוסף על כך מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, או במעצר באיזוק אלקטרוני, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו לשלום הציבור, ואני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לחלופת מעצר.

המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט, ומי לידי כך יתקע שלא יפר תנאי חלופת מעצר. בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובעת שאין למשיב, חלופת מעצר.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ב, 12 ינואר 2022, במעמד הצדדים.